«Независимость Израиля»

Работа Жуковой Леси
11 «Б»

Photo taken from stock.xchng® free image library

ashampoo

О праздновании Дня Независимости

- **День независимости Израиля** (ивр. יום העצמאות, *Йом ха-Ацмаут*) — главный государственный праздник Израиля, отмечаемый ежегодно в память о провозглашении Государства Израиль 14 мая 1948 (5 ияра 5708).

- В канун праздника во всех городах устраиваются фейерверки.
- Это единственный официальный нерабочий день в Израиле, когда работает городской транспорт, а население, соблюдающее еврейские религиозные традиции, может ездить в автомобилях и зажигать огонь, поэтому праздник отмечается массовым выездом на пикники.

- Праздник отмечается по еврейскому календарю так, чтобы он выпадал на вторник, среду или четверг, ближайшие к 5 ияра. Иначе говоря, праздник при необходимости сдвигается таким образим, чтобы промежуток от кануна Дня поминовения до окончания Дня Независимости не выпадал на пятницу или субботу.

www.PalestineRemembered.com

Дню Независимости предшествует Йом Ха-Зикарон — День поминовения павших солдат Израиля и жертв террора.

- В память всех павших за родину и принесших в дар свою жизнь проходит минута молчания.

История подписания Декларации, принесшей стране независимость.

- 5 ияра, примерно за 8 часов до истечения британского мандата в Палестине, была подписана Декларация независимости Израиля и Давид Бен-Гурион (впоследствии первый премьер-министр Израиля) объявил о создании Государства Израиль. Это объявление было сделано вследствие решения генеральной ассамблеи ООН, резолюции 181 от 29 ноября 1947 года.

Дави́д Бен-Гурио́н, первый премьер-министр Израиля.

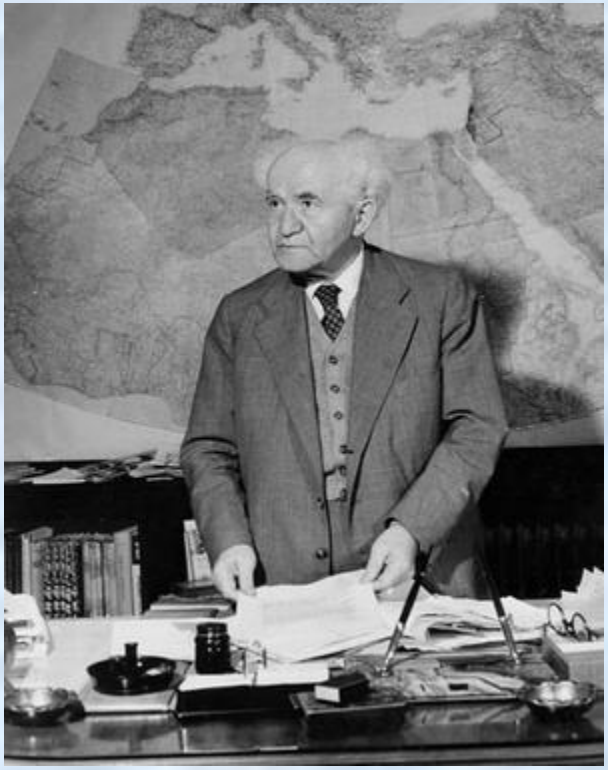

- С 1930-х гг. возглавлял борьбу официальных органов еврейского населения страны и Сионистской организации за создание еврейского государства в Эрец-Исраэль. Сыграл решающую роль в провозглашении государственной независимости евреев в Эрец-Исраэль, объявив о создании Государства Израиль 14 мая 1948 года. Деятельность Бен-Гуриона наложила глубокий отпечаток на формирование израильского общества и израильской государственности.

Декларация независимости.

- **Декларация независимости Израиля** (ивр. מְגִלַּת הָעַצְמָאוּת, *Мегила́т ха-ацмау́т*) — документ, в котором провозглашается образование Государства Израиль и излагаются основные принципы его устройства.
- В течение пяти месяцев, последовавших за резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН от 29 ноября 1947 г. о разделе подмандатной Палестины на два независимых государства — еврейское и арабское, — предпринимались неоднократные попытки предотвратить создание еврейского государства. Невзирая на разногласия в Народном правлении (*Мимшалят ха-‘ам*) и внутри партии Мапай Давид Бен-Гурион настаивал на провозглашении независимого еврейского государства накануне истечения срока британского мандата.

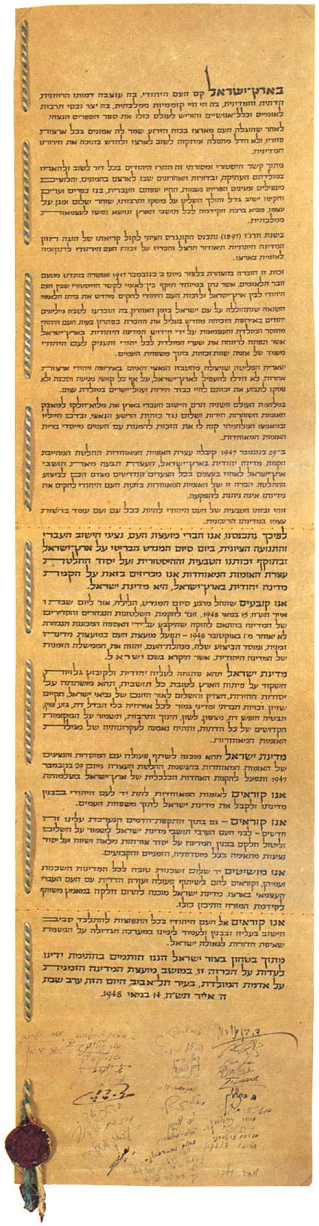

בארץ־ישראל קם העם היהודי. בה נוצרה דמותו הרוחנית הקדומה והמדינית. בה חי חיי קוממיות ומלכות. בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל־אנושיים והגיש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.

לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע, שמר לה אמונים בכל ארצות־פזורו ולא חדל מתפילה ומהקווה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו הלאומית.

פרוץ קשר היסטורי ומסורתי זה הנהיגו היהודים בכל דור ודור ולאחר־מן בגולה. המעמקת ובהתרות שהרגישו שבו לארצם בהמונים. הגלויים מעפילים ומעינים הפרוצה מאמצות הדור ומפוזרות. בנו כפרים וערים והקימו ישוב גדול והולך המלקח על מסקר ותרבותו. שחדר שלום ומנן על עמדו מכבא ברכת הקדמה לכל תושבי הארץ ומזמנה ומשוא לעמאות־ המלכות.

בשנת תרנ״ו (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של חוזה ראיה המדינה היהודית ותאריך הגאולה ומכריז על זכות העם היהודי ליצירת לאומיה בארצו.

זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב׳ בנובמבר 1917 שאשרה מחדש מעמדם מיוחד לבין ארץ־ישראל ולזכות העם היהודי לקיים מולדתו את בית הלאומי הזאת שנתהוללה על עם ישראל בזמן האחרון. בה הכריעו לשבת מיליונים יהודים בארצות הכרה מחדש בעליל את ההכרה בפתרון בעת העם היהודי מחוסר הפולקלור המעמאות על ידי הקדמה ההיסטרית בארץ־ישראל אשר הנתה לרוחה את שעת הפלגת לכל יהודי והעניק לעם היהודי מעמד של אומה שמת זכויות בתוך משפחת העמים.

שארית הפליטה שנשלה מתעבות הנאצי האיום באירופה יהודי ארצו־ אחרות לא חדלו להעפיל לארץ־ישראל. על אף כל קושי מניעה ומכמה ולא מתוך לנצל את הכוחם לחיי כבוד. חירות ופנל ישרים בולדת שם.

פעולות הפלגה הנעשה הרס הישוב חוברי בארץ את פלגה־חלקי לאמנון המאמות המחרתה. חירות ישלם גבר בתוכה. הרשע הנאצי. ובדם חילוי בנאמנים המלכותי קנה לו את הזכות להמעות עם העמים מיוחדי בחיות האמנות המאוחדות.

ב־29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטת המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ־ישראל. העצרת הבעה מאו״ ותשבו ארץ־ישראל לאחוז בעמדם בכל הפרטים הנדרשים מצדם הכרוכים בהגשת ההחלטה. הבטחת מדינתו אינה נתונה להשקעה.

זהו זכותו הטבעית של העם היהודי להיות כבל עם ועם עמוד בריאותו עמיה בסדרתו הרגילה.

לפיכך נתכנסנו אנו חברי מועצת העם נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ־ישראל ובהתקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ־ישראל, זוא מדינת ישראל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבת־ו אייר תש״ח 15 במאי 1948, אנו לתפוס השלטונות המחוזיים והמרכזיים על הבריאה בתחום לתקף שהתקבע על־ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאחר מ־1 באוקטובר 1948 – הקמת מועצת העם כמועצת מדינת־ זמנית ומיסד הביאות שלה. המחלה העם, יהווה את המחוקקת הזמנית של המדינה היהודית, אשר תקרא בשם ישראל.

מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקיבוץ גלויות. תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה, ותהא משרעת על יהודית מהודית. הארץ־ישראלים לאור חוזה של נביאי ישראל, ותקים עיון וכיות ומרחבי מדיני במיר לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין. ותבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות, ותשגיח על המקומות הקדושים של כל הדתות, ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת־ האומות המאוחדות.

מדינת ישראל יהיה מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ־ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבנין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים.

אנו קוראים – גם בתוך התקפות־הדמים המתרגשת עליינו זה־ חדשים – לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על השלום ולטול חלקם בבנין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושוה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל המוסדות, הזמניים והקבועים.

אנו מושיטים יד שלום לשכנותינו שבה לכל המדינות השכנות ומעמיקן. וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לשים חלקה בשמנן משותף לקידמת המזרח התיכון כולו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב־ הישוב בגלות ובבנין ולעמוד לעמנו במערכה הגדולה על השגת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחותמת ידינו לעדות על הכרזה זו במשיב מועצת המדינה הזמנית־ על אדמת המולדת, בעיר תל־אביב היום הזה ערב שבת ה׳ אייר תש״ח 14 במאי 1948.

- Уже на следующий день после провозглашения независимости Лига арабских государств объявила Израилю войну и сразу пять арабских государств (Сирия, Египет, Ливан, Ирак и Иордания) напали на новую страну, начав тем самым Первую арабо-израильскую войну (получившую в Израиле название «Война за независимость»).

- Спасибо за просмотр.
- Работа подготовлена Жуковой Лесей, 11 «Б».